

Primorski List

Poučljiv list za slovensko ljudstvo na Primorskem.

Vse za vero, dom, cesarja!

IZHAJA vsaki četrtek ob 5. pop. Rokopisi se ne vračajo.
Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
CENA za celo leto 6 kron, za pol leta 3 kron. Za manj premožne 4 krona za celo leto.

NAROČNINO in oznanila sprejema upravništvo v Gorici, na Placuti št. 12.
ROKOPISE sprejema uredništvo v Gorici, Dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Srečno novo leto!

Leto, polno raznovrstnih veselih in žalostnih izkušenj, polno upov in prevar, polno skrbi in bojev je zopet pri kraju! Ob enem je pri kraju tudi *devetnajsto stoletje*, stoletje krvavih revolucij, narodnih in socialnih bojov, stoletje liberalizma in brezverstva in že se nam odpira novo, dvajseto stoletje, o katerem ne vemo, kaj nam prinese . . . !

Tiha žalost nam lega v srce, ko se oziramo v preteklost. Vse je minljivo, vse se spreminja, kakor suknja, ki se ponosi in potem zavrže . . . Koliko jih je zasula tudi letos lopata! V grobih spe, ki so se kratkočasili pri sumnih veselicah in zabavah . . . !

V tej srčni boli nas tolaži sv. katoliška cerkev, ki nam novega leta dan v sv. evangeliju pred oči postavlja Božje dete, kateremu so dali ime Jezus: „*Ko je bilo osem dni dopolnjenih, da je bil otrok obrizan, mu je bilo dano ime Jezus.*“ Sv. cerkev želi, da odložimo vse žalovanje in tugovanje ter veselo in pogumno začnemo novo leto v imenu Jezusovem.

To ime je neminljivo in večno in neminljivo in večno je, kar v tem imenu delamo. Kdor v tem imenu začne, v tem imenu nadaljuje in konča, ne pozna spremenljivosti, ne pozna žalosti in obupa, ne pozna smrti. Tudi če umrje, bo živel . . .

Proč tedaj z nečimerno žalostjo in tugo, proč z obupavanjem in pomišljanjem! Za nas to nima pomena in zmisla!

V tem imenu lotimo se čvrsto in veselo ogromnega dela, ki nas čaka v bodočem letu. Čakajo nas težke naloge v *verskem, narodnem, socialnem in gospodarskem oziru*. To ime naj nas poživlja in krepiča ter nam sladi trud in znoj!

V tem imenu se pogumno pripravljamo na boj za sveta načela, za pravico in resnico. V tem boju ogibajmo se osebnosti in prizanašajmo človeškemu slabostim. Ne spuščajmo se v strankarstva, ampak glejmo vedno na glavno stvar, ki je Kristus.

V tem imenu bodi naša slava in naše veselje! Ne iščimo za se ne prvenstva, ne nadvlade, kar radi spor in sovraštvo med brati!

V tem imenu naj bodo vsi naši načrti in ves naš program!

V tem imenu bodi vse naše delovanje, življenje in smrt!

Na delo tedaj, rojaki! Že nam zori novo leto in ob enem novo stoletje, ki bo terjalo od nas obilo požrtvovalnosti, obilo odločnosti in vztrajnosti. Vse naj se godi v tem imenu in v nobenem drugem! To želimo sebi, svojim naročnikom, somišljenikom in prijateljem, pa tudi svojim nasprotnikom!

V tem imenu: Srečno in veselo novo leto!

Politična združba trgovcev.

(Slov. trgovcem v pomislek.)

Voditelji goriške politike, do nedavno še pobratimi, so se hudo sprli. Naravno je, da si vsaka stranka išče zaveznikov. Novorojena Tumova stranka kliče v svoj tabor naše male trgovce v mestu in na deželi. Izdali so na videz nedolžno geslo: Treba je organizirati trgovce.

Proti temu ni nihče na Goriškem. Toda ta organizacija bi bila le pozitivno delo, kje pa je krik za združbo, brez katere ne moremo biti na Goriškem, od kar se je „goriška tiskarna“ pričela, da *njej vsaki prepis nese*? Povoda združbi ni bilo z lepa najti, ali, kdor išče, najde. In res sta gg. dr. Tuma in Gabršček našla povod ali pretvezo za združbo. Začela sta strašiti trgovce z zadrugami sploh, posebno pa z užitinskimi (konsumnimi) društvi, katerih sicer ni na Goriškem, ali utegnili bi priti izza kranjske meje. Ona hočeta začasno organizirati trgovce tako, da bo potem zadruga organizacija nemogoča. Pod to pretvezo sklicujeta povsod „zaupne“ shode, na katerih njiju govorniki strašijo trgovce s konsumnimi društvi, kakor bereš v „Soči“. Mi se s „Sočo“ ne bomo pripravili, ker vemo, da zdaj, ko je v prepisu, sploh ne more imeti trezne sodbe. Svarimo pa slovenske trgovce, naj se nikar ne dajo hujskati in ščuvati za drugih veljavo in koristi.

Kaj obljubljajo trgovcem politiki? Da bodo zabranili snovanje zadrug, če treba tudi snovanje posojilnic, ako bi sprejele v pravila nakupovanje in prodajo kmetijskih potrebščin itd. A ravno ta obljuba je *jako cena in čisto prazna*, ker naše ljudstvo za zdaj niti ni dovelj zrelo in izobraženo, da bi moglo ustanovljati si in nadzirati konsumna društva, katera prodajajo na drobno. V obče bi bilo celo neupravičeno ustanovljati konsumna društva! Kjer torej delujejo pošteno in zmorni trgovci, ni se jim bati konkurence od slovenskih konsumnih društev, ampak od močnejših ital. in judovskih trgovcev, pri kojih so večinoma zadolženi. Kjer bo pa ljudstvo spoznalo, da se upa samo vsaj nadzirati užitinske prodajalnice, tam si jih bo tudi ustanavljalo in nihče tega ne bo zabranil!

Še manj se bo upal kedo zabraniti snovanje drugih zadrug, bodi jim ime kakoršnokoli. Na svojem je vsak sam gospodar. Ali radi tega se ni treba bati, da bodo zadruga sploh izpodrinile trgovce. Zadruga bodo izpodrinile le nepotrebne trgovce, toda trgovstva sploh ne bodo nadomestile. Torej: trgovci ne bodo zabranili zadrug, a tudi zadruga ne bodo uničile trgovcev.

En pogled po svetu odpre oči vsakemu, kdor hoče videti. Povsod čutijo trgovci — vsaj od začetka — neko škodo od zadrug in se tožijo o tem, ali zabraniti zadrug niso mogli še nikjer na svetu, in menimo, da tudi gg. dr. Tuma in Gabršček ne bosta tega zmogla. L. 1896. (od 28 do 31. oktobra) je bil v Parizu mednarodni (splošen) shod zadrug, na katerem so določili opravila in načrte za zadruga organizacijo vseh narodov. Ali ni torej smešno, ako se iz Gorice skovika proti načrtom celoga sveta? Ali se ne pravi to metati peska v oči nepoučenim, ki so siromaci še „v črni temi“?

Na Nemškem je bilo l. 1894 kmečkih posojilnic 1414, l. 1896 pa 2445, a l. dec. 1897 vže 2782. Te posojilnice nakupavajo svojim udom tudi blago in l. 1897 so jim nakupile čez 14 milijonov mark blaga. Toda pri vseh zadrugah je vendar število pravih samostojnih trgovcev od l. 1882 do 1895 poskočilo od 380.228 na 476.624.

Na Angleškem (in Angleži so pač trgovski narod) je vse polno zadrug in med njimi je bilo l. 1896 okolo 500 konsumnih društev.

V Švici je bilo l. 1887 zadrug 690, a l. 1895 vže 2500, konsumnih društev pa 204.

V Italiji, (kjer je socialno delo še le v začetku), je bilo l. 1897 zadrug 1013.

V Avstriji je bilo l. 1896 konsumnih društev (nemških) 324.

Krasno je razvita zadruga organizacija tudi na Danskem in na Švedskem. Kaj bi torej rekli izobraženi narodje, ako bi izvedeli, da se naše ubogo slovensko ljudstvo mora o zadruga pravici še le prepirati? Rekli bi, da je na Goriškem še strašna črna tema in da je to neizobraženo ljudstvo žrtva svoje nevednosti! In tako pravimo tudi mi in bomo govorili glasno v listu in na shodih: „Proč s črno temo! Proč z ne-

vednostjo in nerodnostjo ljudstva, ki mu je kriva siromaščina!

Slovenski trgovci pa naj stvari trezno premislijo. Pomislijo naj tudi, ali si bodo res pridobili naklonjenost občinstva, ako bodo politično združeni s stranko, katera občinstvo v enomer psuje s sleparji, hinavci, lažnjivci, nesramneži, brezvestnimi dušami itd. Ako bodo „Sočo“ poslušali, utegnejo dr. Tuma in Gabršček pomagati do zmage, toda njim ne bo s tem nič pomagano v boju proti zadrugam! Trgovci, prijateljev varuj vas Bog, neprijatelj se boste sami varovali!

POLITIČNI PREGLED.

Odstop Claryjevega ministerstva. Že davno se je govorilo o potrebi odstopa Claryjevega ministerstva. A, ker so trdili poučeni krogi, da ministerstvo ne odstopi prej, ko reši parlamentarnim potom nujne državne potrebe, potihnilo je govorjenje o odstopu ministerstva. Ko so gledali vsi radovedno v bodočnost, se je zgodilo to, kar se je moralo zgoditi: — ministerstvo je odstopilo. Nada ministerstva, da si sestavi novo sebi prijazno večino v državnem zboru, se je izjalovila.

Levica, ljubljena Claryjevega ministerstva, je obrnila viadi v oboječnem trenutku hrbet in ministerstvo je moralo odstopiti, ker ni hotelo rabiti § 14.

Novo ministerstvo je že sestavljeno. Predsednik mu je pl. Wittek, dosedanjí železniški minister, ki ohrani tudi v novem ministerstvu to ulogo. Nadalje so imenovani: Welsersheimb za domobranstvo, Stummer za notranje zadeve, Schrott za pravosodje, Stibral za trgovino, Blumfeld za poljedelstvo, Berndt za bogočastje in nauk, Chledovski za Galicijo. Novo ministerstvo ima dve nalogi: uveljaviti proračun, kvoto in nagodbo z Ogersko s pomočjo § 14. in uravnati pot bodočemu definitivnemu ministerstvu. To drugo nalogo pa bo novo ministerstvo težko izpolnilo. Predsednik ministerstva Wittek je najboljši uradnik, a nikak politik. Vsa glasila posameznih strank preokujejo novemu ministerstvu kratko življenje. Če se mu ne posreči rešiti svoje politične naloge, pride za njim koalicijsko ministerstvo, za tem še le parlamentarno. Pred nekaj leti smo se čudili v Avstriji, da imajo Francozi vsako leto novo ministerstvo, zdaj pa se lahko zgodi, da nam prinese prihodnje leto tri ali še več ministerstev. In kdo je kriv tem žalostnim razmeram? Nemška nestrpnost!!

Časniški kolek je po dolgotrajnih pogajanjih vendar odpravljen in sicer v državnem zboru in v gosposki zbornici. Treba se potrditve krone, katera pač ne izostane.

Deželni zbori sklicani. Deželni zbori vseh avstrijskih dežel, razen primorskih in treh drugih, so sklicani še letos k dvednevni zasedanju. Po novem letu bodo sklicani vsi deželni zbori. V českem deželnem zboru se bodo vršila pogajanja med Čehi in Nemci radi novih jezikovnih zakonov. Pogajanja v českem deželnem zboru bodo podlaga novemu pogajanju v prihodnjem državnem zboru. Žal, da ne smemo pričakovati uspeha. Državni zbor se ne skliče do 15. februarja.

V Italiji in Franciji so prišli na sled velikim škandalom. V Italiji je preiskava proti nekaterim visoko postavljenim osebam, katere so porabljale svoj upliv v vmažane svrhe. V Franciji je končana obravnava proti zarotnikom, ki so hoteli uničiti republiko. Razen treh so vsi pomiloščeni. Isto se zgodi skoraj gotovo v Italiji, kjer časopisje zahteva pomiloščenja vseh sleparjev!

Srbija. Zaman so čakali vsi pravi prijatelji Srbije, da pomilosti kralj Aleksander v ječah stokačoče radikalce. Mladi kralj je popolnoma v rokah svojega očeta, razkralja Milana. Ta trinog je znal napraviti v dveh letih iz proste Srbije deželo barbarizma in azijske sužnosti. Gospe, katere se niso nikdar utikale v politiko, izganja policija iz Srbije samo zato, ker so v sorodstvu z

PD 1913/1979 - Ljupman

radikalci. Brez posebnega dovoljenja ne sme nihče zapustiti dežele. Vsi tuji in domači listi, razen dveh Milanovih, so prepovedani. — Naš zunanji minister Goluchovski, kateri je pred kratkim govoril o najboljših razmerah do Rusije, je dobil od oficijoznih ruskih listov ukor, ker je obiskal srbskega kralja in morda preveč prijateljsko z njim govoril. Dasi se Rusija noče utikati v srbske notranje zadeve, vendar noče in ne more dovoliti, da bi kaka druga vlada odobravalala sedanjo trinoštvo v Srbiji. — Umrli je nagloma srbski zunanji minister Vukčević, obče spoštovani srbski rodoljub.

Vojska v južni Afriki. Porazi angleških armad v prvi polovici tekočega meseca so prisilili angleško vojno ministerstvo, da je dalo strog ukaz vsem poveljnikom, naj bažijo k morju, rešijo vsaj ostale vojake za nadaljevanje vojske in naj se branijo, dokler pridejo nove angleške armade. A dvomimo o uspehu nove angleške taktike. Ni verjetno, da se bi mogel general Methuen, katerega blizu mesta Kimberley obkoljujejo Buri, združiti z ostalimi angleškimi poveljniki. A tudi, če se posreči Angležem združiti se, se ne bodo ustavljali tako lahko Burom. Angleži so mislili poslati iz Evrope, Kanade in Avstralije 20.000 prostovoljcev, iz Indije 20.000 izvežbanih vojakov in 10.000 turških vojakov iz Egipta v južno Afriko. A v Indiji se pripravlja upor in toraj ne morejo poslati nobenega vojaka. Iz Egipta ne smejo brez dovoljenja turškega Sultana poslati domačih vojakov proti Burom. Sultan pa jim noče dati dovoljenja, dasi mu ponujajo milijone, ker se boji Rusov, kateri so prijazni Burom. Tako bo šlo le 20.000 prostovoljcev v južno Afriko. Da bodo prostovoljci delali čudeže v Afriki, verujejo le Angleži. Buri so zdaj mogočni, kakor nikdar prej. Njih skupna armada narasča od dneva do dneva in kmalu jih bo 100.000. Angležev pa ne bo nad 50.000 vseh skupaj. Angliji huda prede!

DOPISI.

Izpod Krna. (Cerkve v dratu). Pa, da ne bo zamere, treba hitro popraviti: v dratu se ni, pač pa okoli in okoli podprta. Kje imajo tako cerkev? vprašate. I. gori pod Krnom, v Drežnici. Dolgo se že pripravljajo, da bi delali novo, obljubili so že precej prispevkov, imajo tudi prav lep načrt, pa le ne začno. Začeti pa ne morejo, ker jim morda nečjejo potrditi. Načrt odbijajo zlasti iz tehle vzrokov: cerkev po tem načrtu bi bila prevelika in predraga, nenavadna in neprimerna za naše kraje.

1. Nenavadna in neprimerna za naše kraje! Kaj morajo biti res vse cerkve po enem kopitu, bolj podobne hramu nego hišji božji? In kaj je bolj nenavadno in neprimerno za naše kraje: veličastna stavba, ali pa — cerkev v dratu?

2. Predraga bi bila. To je že res, da bi veljala malo več, nego kaka bajtica. A ni se treba bati. Ljudje bodo dali rade volje in dobrih src. Kar pa se tiče doneska iz verskega zaloga, je smešno vleči in trgati se za par stotakov. Saj je država vender vajena računati — z milijoni.

3. Prevelika bo. Radovedni smo, za koliko kubičnih milimetrov. In pa, kako so zmerili, koliko prostora zasežejo Drežničani? Ali so merili prostor za stati ali za sedeti ali za klečati? Ako se v cerkvi ne more v miru klečati, je premajhna.

Pred kratkim je bil v Drežnici tolminski okrajni glavar, blg. g. Princig, ki je obljubil podpirati prošnjo za donesek iz verskega zaloga. Zato upajmo!

Iz Primorske Švice. (Trente). Zadnjič sem poročal, da so naše gore še vse čiste in proste snežne odeje, toda komaj sem dobil „Prim. list“ v roke, naletaval je že prav dobro sneg ter kmalo pokril ne samo vrhove naših orjakov, marveč pobelil je tudi vso dolinico naše „Švice“. Zapadel je sneg prav dobro in bilo bi ga še več, ako ne

bi začelo nanj deževati. Mislim sem, da bomo sedaj zakopali; pa komaj se je ujasnilo že se prikažejo možje s takozvanimi krplici na nogah ter naredo gaz od hiše do hiše. — Ponosni smo, pa tudi hvaležni visoki vladi, da nam je napravila cesto že blizu Loga. Seveda bi bilo mnogo polajšano tukajšnjim prebivalcem, ako bi se bil postavil že v jeseni most; takrat bi bilo tudi veliko lažje, ker je bila voda majhna, — a spomladi pa se najbrže zaradi prevelike vode ne boče zamogel takoj postaviti most. Cesta se ni naredila samo do onega kraja, kjer bode most stal, marveč so jo tudi precejšnji kos nadaljevali; spredaj in zadek, v sredi pa nič. Naj bi se gospoda malo bolj ozirala na koristi kmeta. — Kakor sem zvedel, dovolila je poštna oblast v Trstu, da bomo imeli z novim letom tudi po zimi trikratno pešpotno zvezo s Seško pošto. Trentarji bodo zato gotovo hvaležni g. komisarju D. R. Swecenyju, kateri res povsodi skrbi, da kolikor mogoče ugodi želji našega ljudstva. — Pripoveduje se, da so v prejšnjih časih v naših krajih medvedje hodili v kuhinje pomije pit, lisice pa so hodile v cerkev k maši; morebiti ni resnično ne prvo ne drugo, gotovo pa je, da je sneg prignal vse polno divjačine k hišam in lisice hodijo okoli hiš kakor psi. Seveda stori tudi Trentar svojo dolžnost, tako, da ne uide nobena, ktero na muho uzamē. (Dalje prihodnjič).

NOVICE.

Naznanilo. „Primorski List“ bo izhajal v letu 1900 vsaki četrtek. Naročnina za premožne bode 6 kron, za manj premožne 4 krone.

Program našega lista je: zagovarjati krščansko načelo ter narodne in gospodarske koristi goriških Slovencev.

Upamo, da nam ostanejo zvesti vsi stari naročniki ter nam pridobē še mnogo drugih. Obračamo se v prvi vrsti do č. duhovščine, da stori v tem oziru vse potrebne korake, da se list razširi med ljudstvom, katero nam je izročeno v izgoj. Kamorkoli zahajajo nam nasprotni listi, zahajati mora tudi „Primorski List“ v obrambo resnice.

Naročnina naj se pošilja novemu upravnštvu v Gorici, na Placuti št. 12. Mnogo starih naročnikov ni še poravnalo naročnine. Dolžnost je, da to storē prej ko mogoče, ker so stroški v tiskarni veliki. Kdor ne dobi današnje š evilke, naj se obrne potom dopisnice do novega upravnštva, ki mu hitro postreže. Upravnštvo sprejema oglase in naznana po pogodbi.

Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu v Gorici, Dvorišče sv. Ilarija (Corte S. Ilario) št. 7. Somišljenike prosimo, da nas točno, pa kratko obveščajo o vseh zanimivostih naše dežele!

Maša o polnoči zadnji dan leta. Z dovoljenjem sv. očeta Leona XIII, in eminencije kardinala dr. Missie smela se bo darovati tudi v naši nadškofiji zadnji dan leta o polnoči sv. maša. Še sveto mašo naj se torej začne dvajseto stoletje! Mesto sv. maše se lahko razpostavi samo Presv. Rešno Telo ali na predvečer ali opolnoči. Sicer pa je eminencija kardinal izročil vse volji

Cela družba se sladko smeje in se ziblje v slasteh.

Toda, groza; kralj na mah obledi, srepo gleda v zid, stresne se po vsem životu in obupno na glas zakriči. Vsa družba obmolkne, vse povprašuje v strahu, kaj se je neki zgodilo. Kar zagledajo na zidu prste kakor človeške roke, katera piše velike črke na steno. Strašno misli obhajajo kralja.

Bere in bere, pa ne more razumeti. Mane, tek, fares. Kaj znači to? Hitro pokliče kaldejske modrijane, naj mu pisano razložo. Naglo vsi pritečeje, gledajo, mislijo in mislijo... a zastoj! Mane, tek, fares jim je uganjka. Kdo naj pomaga kralju iz zadrege?

V trenotju zmislji se kraljica na preroka Daniela, stopi h kralju in mu reče: „Kralj, večno živi! Tvoje misli naj ti ne delajo groze. Človek je v tvojem kraljestvu, katerega je odlikoval že tvoj oče. Svet mož je, in modrost Božja v njem prebiva. Daniel mu je ime. Temu razodeni stvar in gotovo ti razreši uganjko.“

Hitro pokličejo Daniela. Prikaže se skromen človek, katerega kralj nagovori: „Človek, če za-

preč. gg. dušnih pastirjev. V duhovnijah, kjer imajo eno samo sv. mašo, je polnočna sv. maša prepovedana, ker bi drugače novega leta dan ne imeli ljulje nobene sv. maše.

Odlično naročilo kardinalu. Sv. oče Leo XIII. je pri slovesu dne 27. t. m. naročil našemu prevzornemu kardinalu, da naj pokloni presvitlenu cesarju Francu Josipu I. Njegove iskrene častitke za novo leto. Kardinal se vrne iz Rima v Gorico v soboto 30. t. m., zvečer. Naš list mu kliče: Dobro došel!

Volilni shod naših veleposestnikov, kateri je sklical dne 21. t. m. dež. in drž. poslanec dr. Ant. Gregorčič je bil, mnogobrojen. Dr. Ant. Gregorčič je rekel med drugim: „Tistega, za katerega se večina izrače, volijo naj vsi. Vsem se, seveda, ne da vstreti, pokazati morajo pa volilci, da vlada med njimi ona izgledna disciplina, katera je vedno veljala na Goriškem.“

Gg. veleposetniki so se po kratkem razgovoru jednoglasno izrekli za tolminskega župana g. Oskarja Gabrščka. Izvolili so tudi troje članov: gg. Jakoničiča, O. Gabrščka in Zavanika, da se gredo zahvaliti visokorodnemu g. grofu Alfredu Coroniniju za dosedanje delovanje.

Iz nastopa gg. veleposestnikov je razvidno, da so se preveč udali „Sočini“ stranki. Naša želja je bila, da bi gg. veleposetniki res samostojno nastopili, neoziraje se ne na „Gorico“, ne na „Sočo“. Zato obžalujemo, da so svoj oklic poslali „Soči“!

Kljuba temu pa ostanemo pri svojem mnenju, katero smo izrazili pred volilnim shodom v združenju „Pr. L.“ „Gg. veleposetniki naj se dogovorijo in udajo strogi disciplini neoziraje se na domači razkol.“

Volitve volilnih mož za državnega poslanca na mesto grofa Coroninija bodo hitro po novem letu. Ob tej priliki je treba paziti, da se izvolijo zavedni možje, ki se ne bodo dali strahiti od znanih goriških junakov, kateri že deset let na Goriškem drugega ne delajo, nego prepri! Preč z njimi!

V Pomjanu blizu Kopra so pri občinskih volitvah zmagali Italijani. Za župana je izvoljen Bartolich, ki je že dal odpraviti samoslovenski napis na občinskem pečatu ter ga nadomestil s trojezičnim: italijanskim, nemškim in slovenskim!

Imenovanje. Č. g. Ivan Koruza, naš domačinec iz vipavskih Gaberij, je imenovan župnikom v Klani v tržaški škofiji.

— G. M. Trnovec, svetnik c. k. višjega deželnega sodišča v Trstu, je prideljen c. k. vihovnemu sodišču na Dunaju.

— Poštnim oficijalom so imenovani asistenti Benedikt Sauti, Ahil Pelican in Ludek Schwarz v Gorici.

V pomnoženi c. k. okrajni šolski svet za goriško okolico so izvolili dne 21. t. m. gg. župani in podžupani sledeče gg: v kanalskem sodnem okraju Mili. Zago (s 172 glasovi) in Ant. Konjedica (s 172 glasovi); v ajdovskem sodnem okraju Filipa Trpina (s 172 glasovi) in Jož. Pavlico (s 150 glasovi); v goriškem sodnem okraju Ant. Skolariša (s 114 glasovi), Ant. Klančiča (s 102 glasovoma), Andr. Jakla (s 96 glasovi) in Ant. Bratuža (s 95 glasovi). Agitacija je bila zelo živahna. Naša želja je, da se vselej izvolijo najbolj razumni in za dobro stvar najbolj vneti možje neoziraje se na osebnosti!!

V Gorici straši. Moralo se je pa kaj izvanrednega pripetiti našemu g. Andreju Gabrščku, da se tako boji klerikalnega zmaja. Slika ga tako živo, da ga je moral gotovo viditi z lastnimi očmi. Strašijo nas tudi kromberške žene, ki nosijo zgoda mleko po gosposki ulici rekoč, da so ga pred kratkim vidile pred g. Gabrščka stanovanjem. Pravijo, da ima tri glave. Srednja glava je zavinarska, na desni je kakor glava kranjskega fajmoštra, na levi glava kapucinska. To je strašna pošast! Ženske in otroci se več ne upajo hoditi v noči po gosposki ulici.

moreš to pisanje razložiti, boš v škrlat oblečen, boš nosil zlato verižico okoli svojega vratu in boš tretji poglavar v mojem kraljestvu.“

Toda ponižni prerok odgovori: „Darovi, kralj, naj le bodo tvoji, in svoja darila drugim daj! Pisanje pa, o kralj, ti bom prebral, in nje pomen ti bom povedal! Zapisano je: mane, tek, fares.

Razlaga se pa to tako: Mane — sešel — je Bog tvoje kraljestvo in je dokončal. Tekel — tehtan — si bil na tehtnici Božje pravice, a prelahak najden. Fares — razdeljeno — je tvoje kraljestvo in dano sovražnikom: Medijanom in Persijanom.“

Daniel je izvršil svojo nalogo, kralj ga je odličil z obljubljenimi častmi, a resnica prerokovih besedij mu je ostala še vedno nedoumna. Ah, kdo bi mislil, da bo Baltazar še isto noč spoznal in občutil Božjo sodbo! Udrli so malo ur pozneje po strugi reke Medijani v Babilon. Zasedli so vse mesto, obkolili kraljevo palačo, in Baltazarja z njegovimi prvaki so umorili. Darij, medijski kralj, podjarmil si je veliko medijsko kraljestvo.

L I S T E K

Mane, tek, fares.*)

Meni gre maščevanje, jaz bom povrnil, pravi Gospod. Rim, 12, 19.

Oj, to je veselje v kraljevi dvorani: Babilonski kralj, Baltazar, ima veliko gostijo. Povabljeni so vsi knezi in prvaki iz mesta. Miza je polna raznovrstnih slasčic in najizbranejših vin. Razkošje vlada po sobani. Le tisti in nesramni pogovori razveseljuje družbo. A njihovi prediznosti ni še konca. Oholi kralj ukaže prnesti zlate in srebrne posode, katere je njegov oče Nebuhodonozor božjeropno odnesel iz jeruzalemskega tempelja. Ah, kako se prične proklinjati Jehova (t. j. pravi Bog), častiti pa leseni in meseni maliki! Divje šale zbivajo Bogu posvečene posode!

* Prim. Firm. Lactantius: Kämpfe und Siege der Kirche.

G. Gabršček si še nekoliko pomaga s palico. Kaj vendar dela policija?! Bodi enkrat jasno, kaj je na tem, da se ne bomo plašili!

Kako sodijo o nas? „Soča“ pravi, da je naša pot „pot hribovstva po bajki o ježu in lisici“, da smo „klerikalna četa“. Klerikalci so „črna tema“, edini resni sovražnik itd. itd. „Gorica“ pa piše: „Dr. Pavlica je burkež!“ Njemu se lahko očita nekaj, kar se prav nič ne zлага z mestom, katero zavzema v našem družabnem življenju. „Trebalo bi, da je bolj previden v svojih političnih burkah“ itd. Ko bi nas ljudstvo ne poznalo, bi res vtegnilo misliti, da smo taki, ali ljudstvo nas dobro pozna in zato so mu trditve „Soče“ in „Gorice“ le v slabo zaupavo!

„Gorica“ z dne 22. t. m. je prinesla kot prilogo: Vabilo na naročbo „Slovenke“. Odkrito povemo, da se nam ta „Slovenka“ ne zdi vrla Slovenka. Med sotrudniki ima pristnega socialnega demokrata E. Kristana in še druge brezvece. „Gorica“ bi morala taka vabila metati kosi, ker drugega ne zasluži. Vabilo pravi, da znaša naročnina 6 kron. Res, škoda bi bilo tako zametati denar!

Ciril Metodov biks. Se en korak naprej in imeli bomo tudi Ciril-Methodov gnoj! To je vendar že preveč, kar delajo s tema svetnikoma! Človeku, ki ima zdravo glavo, se morajo take reči študiti! Zakaj bi temu voščili ali biksu ne dali drugega imena?!

Unione dei giovani Friulani se imenuje novo it. društvo, katero je ustanovil g. Mario Pajer. To društvo naj bi nasledovalo razpuščeno društvo: Lega della gioventu friulana, pri katerem se je tako nesrečno opeknel Adolfo Codermatz, da je sedel 8 mesecev v preiskovalnem zaporu. Upamo, da bo vlada tudi novo društvo kmalu razpustila in utaknila pod ključ vsaj nekatere prežive italijanske razpeljanke!

Obraznava. 22. Novembra t. l. vršila se je pri deželni soliščni v Trstu obraznava proti preč. g. Ellnerju, župniku v Veprincu, katerega je tožil veprinski župan Stiglich radi razžaljenja časti. Preč. g. Ellner je bil oproščen vže pri okrajnem sodišču na Voloskem — toda veprinski župan ni bil s tem zadovoljen — a tudi na višji instanci ji je bil preč. g. Ellner oproščen. Stiglicha je branil pri obraznavi dr. Fillinich — preč. g. Ellner-ja pa dr. Rybač.

Srečkanje v korist slovenskim šolskim zavodom v Gorici bode dne 31. decembra t. l. v dvorani „Solskega Doma“, ob 3. popoldne. Zanimanje za srečkanje je splošno ne samo v Gorici, ampak tudi po deželi! Dvomimo, ali bo občinstvu zadostovala dvorana „Solskega Doma“.

Lega Nazionale“ hoče zidati šolo v bližini Kanfanara, da tako nastavi slovanskim otrokom novo past.

Spomenik Rossettiju. — Pred tržaskim ljudskim vrtom kopljejo vže temelj za spomenik avstrijskemu sovražniku, bivšemu tržaskemu županu, Rossettiju. Tržaski nagajivi Lah in Judje hočejo s tem spomenikom očitno dražiti tržške Slovence! Dober tek! Pride vže čas, ko se bodo tudi tržaskim Slovincem zjasnila vremena!

Deželni šolski svet je v zadnji seji pred Božičnimi prazniki dovolil, da se počitnice na ljudskih šolah v Gorici uredijo kakor na srednjih šolah.

Kujige družbe sv. Mohorja so došle. Dobijo se pri cerkveniku stolne cerkve g. Jožefa Čigonu. V Gorici se je številu Mohorjanov povečalo od 428 na 526! Slovenci v Gorici napredujejo!

Čas vpisovanja je do 1. marca 1900. l.

Zadruga in konsumna društva na spodnjem Štajerskem se množijo kakor gobe. Ubogo slovensko ljudstvo si drugače pomagati ne more nasproti nemškemu kapitalu, nego da se združuje v zadruga. Te zadruga bodo rešile štajerske Slovence nemškega jarma. Nemci so spoznali nevarnost in se pripravljajo na odpor. Dne 15. jan.

O, ti osodepolna roka! Kako natančno se je izvršila obsodba, katero si ti zapisala!

Zgodilo se je to nekaj pred 500 leti pred Kristusom.... A čudno! Kakor je pisala takrat skrivna roka, tako piše še vedno. Njeno pisavo bereš lahko v zgodovini!

Obsodbo podpisuje vsem, ki se vzdigujejo zoper Boga, in njegove maziljence... Mane, tekkel, fares.... Bog šteje, sodi, kaznuje...

Vsem bogotajcem, prikritim in očitnim, piše ta roka „mane, tekkel, fares.“ Večni je, kateri šteje vsa zlobna obrekovanja, vse hudobne naklepe. On tehta, sodi. On jih slednjič razdeli in uniči. —

Dragi čitatelj, ne vprašaj, kam merim s temi besedami. Povej, ali nisi nikdar čul bogokletstva, nikdar slišal sramotiti sv. vere, cerkve Kristusove, nikdar nisi slišal zaničevati Gospodovih služabnikov?... Dal Bog, da bi res nikdar ne slišal kaj takega! A žal, prevečkrat se sliši, in slišalo se bo vedno bolj, ker moči teme neprenehoma rujejo proti Gospodovemu kraljestvu. Sovražniki se vzdigujejo, ki preté v tla pomandrat najdražje svetinje.

prih. l. bodo priredili v Mariboru velik shod proti tem klerikalnim konsumnim društvom. Na shod bi se morala podati Nemcem v pomoč tudi naša dva bojovníka g. Andrej Gabršček in dr. Tuma!

Praktični tečaj za mlekarstvo in sirarstvo. V zadnjem P. L. smo omenili, da bi za povzdigo mlekarstva in sirarstva v naših hribih in planinah mnogo pripomogla zveza vseh že zdaj obstoječih mlekarskih in sirarskih zadrug. Ali to ni še zadosti! Treba, da se priredijo tudi praktični tečaji za poduk v tej stroki. Tak praktičen tečaj bodo imeli v prihodnjem letu v sv. Mihaelu na Tirolskem. Prične se 9. januarja in bo trajal 8 tednov. Poduk bo brezplačen.

Kako lahko bi deželni zbor preskrbel tudi za naše kraje take praktične tečaje!

Iz Bilj se nam poroča: Po mnogih težavah in sitnostih slišali smo v Biljah za božične praznike vendar enkrat pravo cerkveno petje. Cerkevni zbor, obstoječ iz 14 dekliških in moških glasov, pel je prav dobro mašo „dixit Maria“, katero je zložil naš organist, sloveči slovenski skladatelj g. D. Fajgelj. Sicer se poje v Biljah vže pol leta sem vse iz „Cecilije“. — To nam priča, da kjer je malo dobre volje in požrtvovalnosti, se da tudi v kmečki vasi veliko doseči, da se povzdigne cerkveno petje! Vsi mogoči izgovori so ničevni!

V Bukovici je gorelo 21. t. m. pri kmetu Mihi Abramčcu. Pogorela je štala, krma — živino so rešili. Škoda je za 500 gl. Pogorelec je bil zavarovan.

Važno za cerkve. (Slike na cerkvenih stenah in pa omelo.) Mala „kumšt“, pa veliko pomaga. Zakaj slike na cerkvenih stenah tako hitro obledijo? Poglavitno seveda, ker so po navadi (pri nas) slabo izdelane. A slike je treba tudi varovati. Kedar je v cerkvi mnogo ljudi, izdihajo neverjetno veliko sopare, ki se nabere po stenah in seveda tudi po slikah. Zato treba cerkev dobro prezračiti, ko se sprazne. Pa to se ni dovoli, slike se morajo tudi obrisati. Torej omelo cerkveniku v roke! No, v majhnih, nizkih cerkvah vse skupaj le malo pomaga. A prav tega ne umejo tisti, ki bi radi vsako cerkvico dali poslikati.

„Slovenskega Učitelja“, glasila krščansko mislečih učiteljev in ugojiteljev je izšla dne 22. t. m. prva številka. Urednik mu je Franc Jaklič, vrli učitelj v Dobropoljah. Rokopisi in naročnina se pošiljajo: Uredništvu „Slovenskega Učitelja“ v Ljubljani. Cena za celo leto 5 kron. Ko smo prebrali 1. številko smo esklkličili: „To je pravo učiteljsko! Ziveli taki učitelji!“

Odbor za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik nam je poslal sledeči razglas: Nanašaje se na zapis podpisnega odbora dne 1. julija letos, daje se na znanje, da bodo razsojali konkurenčne načrte za Prešernov spomenik nastopni gospodje: *Asker Anton*, mestni arhivar; *Duff Jan*, mestni stavbeni svetnik; *Franke Ivan*, c. kr. realni profesor; *Govekar Fran*, pisatelj; *Klinar Anton*, deželni višji inženir; *Paelin Fran*, c. kr. višji inženir in *Subic Ivan*, c. kr. ravnatelj obrtnih strokovnih sol.

Dar kraljice Viktorije vojakom v južni Afriki. Angleska kraljica je darovala svojim vojakom na južno-afriškem bojišču 100.000 škatlic čokolade. Škatlice so lepo opremljene. Na sprednji strani imajo doprso sliko kraljice. V vsaki škatlici je pol kilograma čokolade ki zadostuje za 12 do 16 čaj pijače. Ravno prav za angleske junake, da se ne prehlade, ko se razgrejejo v naglem begu.

Solnce in dež v Evropi. Najbolj solčna dežela je Španija. Na čez je v Španiji vsako leto 3000 ur, ob katerih se Španec veseli solčnih žarkov; v Italiji sije solnce 2300 ur, v Nemčiji 1700 in Angliji, domovini megle, le 1400 ur, torej za polovico manj ko v Španiji. Angleska je na dežju najbolj bogata dežela, ker v škotskem visokem gorovju pade na l. 8890, v planjavi 6000 milimetrov dežja. Drugod n. pr. na Meklenburškem

Kakor so svojedobno Turki divjali, in trgali križ, znamenje krščanstva, iz cerkv in hiš ter nastavljali povsod svoj polmeseč, glej, tako hočejo sovražniki dandanes vzeti križ iz šole in družine in postaviti povsod altarje razkošne sladnosti!

Hud boj se bije po svetu. Boj pa velja Kristusu in Njegovi cerkvi. „Križaj, križaj ga!“ se je razlegal vrišč, ko so Gospoda obsodili.

Ta krik odmeva povsod. Najprej udarj jo po duhovnikih, potem po škofih in papežu, ker pisano je: „Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce.“

Potem še le, ko je sovražnik spravi duhovščino ob ves ugled, mahne po veri sami. „Kaj šumijo ljudstva, in narodi, kaj mislijo slepoti?... Naj le upijejo, naj se le veselijo pijani sovražne strasti!... Še piše osodepolna roka, in črta neizbrisne črke: mane, tekkel, fares.

Dragi čitatelj, beri pazljivo nadaljne stavke, v katerih hočem govoriti, kako je Gospod šel že na tem svetu one, ki se vzdigujejo proti Bogu in Njegovim naredbam.

(Pride še.)

pade le 504, na Alzaškem, ki je najbolj dežovita nemška pokrajina 1360 milimetrov dežja na leto. Na Angleškem imajo 178 deževnih dni v letu.

Socijalne drobtinice.

O socijalnem delu duhovnikovem.

Piacentinski škof Scalabrini je izdal nedavno do svoje duhovščine list z naslovom: Socijalizem pa delovanje duhovnikov. Iz tega lista posnemljemo te - le glavne misli:

Socialistiške misli se kakor silen plamen širijo po svetu. Temu sta glavna vzroka gospodarska beda in pa ginevanje verskega čuta. Treba je torej pomoči —: na gospodarskem in versko-naravnem polju. Pomniti pa je, da ti dve pomoči ne smeta biti razdruženi, ako hočemo zaželenega uspeha. Socialnega vprašanja ne bo ugodno rešilo niti samo izboljšanje gospodarskih razmer niti sama krščanska omika in uzgoja. Oboje skupaj, roko v roki — to hoče cerkev. In kako pospešuj duhovnik to prizadevanje sv. cerkve? Pred vsem je v teh žalostnih, težkih okoliščinah duhovnikova dolžnost vnetati v ljudstvu krščansko zavest, oživljati verski čut, katerega je zamorilo hlepenje po uživanju, užigati ljubezen do bednih kruhoborcev učiti siromaka, da siromaštvo ni zlo, a bogatine, da so z njihovim bogastvom združene stroge dolžnosti do trpinov. Dalje oznanj duhovnik pokorščino nasproti svetnim oblastim; kdor se ustavlja državnim zakonom, tisti je upornik, in upornik še veliko bolj tisti, ki ne spoštuje cerkvenih zapovedi. Odpor je dovoljen edino le kjer se ukazuje greh ali pa kjer postava ne nudi sredstev v obrambo naših poštenih pravic; nikoli pa ni dovoljena prekucija — Kakor je socialno vprašanje zdaj in z ozirom na nogo razširjanje socialističkih misli bodi delovanje duhovnikov res čvrstvo in potrebam prikladno. Duhovnik delaj z jasnim razumom, brez predsodkov; kar treba pobijati, pobijaj z vso vmeno, ne pozabi pa pri tem tudi pripuščati to, kar je priustljivega. — Zato obnavljaj duhovnik vedno in vedno zopet svoje študije, da bo zamogel uspešno zavračati zmote, ki jih trosijo med ljudi socialisti. Seznanjaj se sam z najnovejšimi iznajdbami v poljedelstvu in obrti, pa nasvetuj kar je dobrega in uporabnega. Zlasti pa širi duhovnik *zadržno misel*, priporočaj in ustanavljaj društva za medsebojno pomoč pri obrtniji, konsumu itd., snuj katoliške hranilnice in posojilnice, ki bodo zaježile tok odenustvu in prinašale primernih sadov tudi malim kapitalistom in poljedelcem. Za vse to se trudi duhovnik sam, ob enem pa zbiraj v svoj delokrog tudi še druge razumne in dobronamenske moze, da se ob njegovi strani navdušijo za socialno delo in kot pravi blagovestniki med ljudstvom pripomorejo do preporoda žalostnih sedanjih razmer.

Kam je izginul denar? Skoro pri vseh bankah cele Evrope so v zadnjem času zvisali obrestno mero na 6% ali 5½%, kar je znamenje, da ni denarja. Radi tega so prisiljene tudi ljudske posojilnice in hranilnice, da zvišajo obrestno mero.

Vse to pa je v veliko škodo ubogega delavskega ljudstva, ki mora vse ogromne obrestne svote trdo prislužiti. Ljudstvo je vedno bolj revno, kapital pa se zbira pri židovskih kapitalistih.

Naša Društva.

Kmečki shod. „Slovensko vzajemno podporno društvo za zavarovanje goveje živine v Gorici“ je priredilo dne 26 t. m. ob 10. uri na slov. kmetijski šoli javen podučni shod. Prostorna kmetijska šola je bila polna. Take udeležbe nismo pričakovali. Na shod je prišlo tudi nekaj okoličanskih kmetov. Celó iz Černi čih je bilo par.

Predsednik g. Viljem Dominiko, vodja deželne kmetijske šole, pozdravi navzoče, se zahvali za obilno udeležbo, pove, da ni imelo društvo od zadnjega občenega zbora nobene nesreče in nobenih stroškov razen 50 kr. za živinozdravnik ter naznani, da se bo darovala novega leta dan sv. maša v društveni namen ob 9. uri v stolni cerkvi. Nato podeli besedo g. društvenemu tajniku.

G. društveni tajnik Milton Klavžar, pristav kmetijske šole, razlaga v izvrstnem, eno uro trajajočem, zelo poljudnem govoru, kakšni bi morali biti živinski hlevi, kakšna bi morala biti stavba šivinskega hleva, kakšen bi moral biti tlak, kakšna bi morala biti vrata in okna, kakšne morajo biti jastri, kakšna mora biti stelja, kako morajo biti napravljeni in izpeljani povodniki za grojnico, kakšen mora biti strop, kakšna mora biti ventilacija, kako je treba živino snaziti, kolikokrat je treba kidati izpod živali itd. Cel govor je bil zelo praktičen. Govornik je žel obeno pohvalo!

Gospod predsednik pripomni, da pritrjuje v vseh rečeh izbornemu predavanju g. M. Klavžarja in, da se mu v imenu društva zahvaljuje za poduk.

le: V korist svojih n. firila in metala v Ljubljani. — No, ja, ja, to bil kar "Ciril Metodov biks" vana pisate Vi, ali res, ki v naključnem tonu bil "Ciril Metodov gnoj" - res, ki bi v... povzročil popravilo Vi. Torej...
P. g. Tuma in Tuma! — Et keta, ki je nam portala, je glas...
le: V korist svojih n. firila in metala v Ljubljani. — No, ja, ja, to bil kar "Ciril Metodov biks" vana pisate Vi, ali res, ki v naključnem tonu bil "Ciril Metodov gnoj" - res, ki bi v... povzročil popravilo Vi. Torej...

Sledilo je prosto razgovarjanje. Kmetje so stavili razna vprašanja, na katera jim je g. predsednik odgovarjal. Oglasilo se je tudi nekaj novih udov.

Tako je končal zelo zanimivi in koristni shod! Upamo, da bo obrodil stoteri sad. Zato kličemo: Živelo tako društvo! Živelo vrlo predsedništvo!

Vinarsko društvo za Brda je imelo občni zbor dne 26 t. m. v Medani. Predsednik g. A. Jakončič je poročal o delovanju zadruga v 3 upravnih dobi. — Čisti dobiček bo razdeljen v zmislu društvenih pravil. — Obresti od deležev naj udje sami potirajo pri ravnateljstvu, ker če v enem letu tega ne storijo, zapadejo obresti rezervnemu zalogu.

Udje so povedali svoje pritožbe o društveni krčmi v ulici sv. Klare v Gorici in so naročili ravnateljstvu, da naj odpravi pogoške. Živahna je bila razprava o premembi pravil. Dr. Jos. Pavlica je predlagal, da naj bi bili poleg pravih deležev tudi poslovni deleži za ubožne ude po 1 gl. brez obresti in da naj zadruga napravi zadruga kleti v občinah po vzoru pravih viničarskih zadrug, ker le tedaj bo za zadrugo več zanimanja in bo vlada isto zdato podpirala. Razprave so se udeležili gg.: predsednik, Toroš, Prinčič (Kozana), Zuchiatti, Kurinčič, ki so vsi pohvalili misel o viničarskih kletih.

Pravila so bila spremenjena v toliko, da bo zadruga od zdaj naprej prodajala le svojih udov vino.

Zbor je sprožil nadalje misel, da bi ravnateljstvo poiskalo društvu spretnega kletarja — uradnika.

Zbor je izrekel g. predsedniku A. Jakončiču iskreno zahvalo za nesebično in požrtovalno delovanje.

Slovenska zmaga. Dne 17 t. m. je imela zveza okrajnih bolniških blagajnic iz Primorske, Kranjske in Dalmacije svoj občni zbor v Trstu. Došlo je 21 slovenskih in 13 laških delegatov. Slovenci so prodrli z vsemi predlogi. Določila se je v dopisovanju in uradovanju popolna enakopravnost, katere do zdaj Italijani niso hoteli poznati. Sklenilo se je upeljati zopet stara pravila in zavreči nova pravila, po katerih so Lahi hoteli dati Trstu odločilno moč. Zelo važen sklep pa je storila slovenska večina glede 10% doneska k skupnemu fondu. Slovenci so predlagali, da se ta donesek odpravi, ker je fond že dvojno prekoračil zakonito, visokost rezervnega zaklada! Predlog je prodril in slovenskim okrajnim bolniškim blagajnam je prihranjena na leto lepa svota. — Da so se mogli doseči ti uspehi, pohvaliti moramo vrla zastopstva kranjskih okrajnih bolniških blagajnic, ki so poslala, razen dveh, na občni zbor svoje delegate.

Za Alojzijevešče: Velikodušen neimenovan darovalec 400 kron, preč. gg. Ant. Jug 10 kron, Ivan Rojec 5 kron, Jožef Pavletič 20 kron, ga. Gorkič 80 kg. krompirja in 10 kg. fižola, ga. Gasperčič 100 kg. rajža, tvrdka „Bader“ 1/2 hl. vina, obč. Pečine 100 kg. ajde, preč. g. K. Čigon 20 molitvenikov.

Izrekano v imenu ubožnih dijakov vsem prebлагиm dobrotnikom srčno hvalo, in Bog stoteri povrni!

Društvo: „Šolski Dom“ je letos za Božič obdarovalo 525 ubožnih slovenskih otrok iz Gorice.

„Društvo katoliških učiteljic na Primorskem“ je priznalo nagrado 20 gl., razpisano za najboljšo razpravo o prirodoslovju v petem razredu osemrazredne šole, gospici Ani Pavšičevi, učiteljici v Ročanju.

Občni zbor goriške okrajne bolniške blagajne dne 20. t. m. je sklenil povišati prispevke delavcem od 2 na 2 1/2, od sto. delodajalcem pa od 1 na 1 1/4, od sto. Slovenski delavci in delodajalci se vse premalo zanimljejo za to blagajno!

Redni občni zbor „Naše straže“ se ne bo vršil dne 30. decembra t. l., kakor je bilo naznanjeno, temveč se le meseca januarja prihodnjega leta, ker so se pojavili nepričakovani zadrtki. — Načelstvo „Naše straže“.

Odgovorni urednik in izdajatelj: I. Bajt.
Lastnik: Konzorij „Primorskega lista“.
Tiska: Hilarijanska tiskarna.

Anton Pečenko

Vrta ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po
železnici na vse kraje avstro-ogerske
monarhije v sodih od 56 litrov naprej.
Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Likvidacija

tvrdke „Tipografia Ilariana, consorzio
registrato a garanzia limitata a Gorizia“,
je bila sklenjena pri občnem zboru ime-
novane zadruga dne 27. julija t. l. —
Likvidacija je poverjena načelnstvu, do
katerega naj se torej obrnejo upniki
zadruga.

V Gorici, dne 31. oktobra 1899.

Načelnstvo tvrdke:
Tipografia Ilariana,
consorzio registrato a garanzia limitata
a Gorizia.

Novoporočenci pozor!

Štejem si v čast naznanjati slavnemu ob-
činstvu, da sem razširil trgovino pohištva v
ulici Vetturini, glavni vhod v gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, gosposka ulica šte. 14,
blizu lekarne Gironcolijeve.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsak
stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, po-
sebnost spalne, jedilne in posetne sobe so po Nem-
škem slogu odlikovanih Črnigojevih delavnic
v ulici Pontenuovo in via Leoni, katere so lepše
in ukusnejše izdelane in ceneje od Dunajskih in
Budapeštanskih tovarov. Ostalo pohištvo je od pr-
vih mizarskih mojstrov.

Sprejema se naročila in izdeluje po izbiri
obrisa najceneje in v najkrajšem času.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z raz-
ličnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake
velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mi-
zice, različna obešala, preproge za okna itd. Raz-
lične stolice z trsja in celuloide, posebno za jedilne
sobe. Blazine iz strune, afriške trave z žimami in
platnom na izbiri ter razne tapetarije. Reči, ka-
tere se ne nahajajo v zalogi preskrbijo se po izbiri
cenikov v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske
ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po
železnici in parobrodih.

VINARSKO IN SADJARSKO DRUŠTVO

ZA BRDA

G O R I C I.

Prodaja naravne in pristne briske pridelke
po zmernih cenah.

Zaloga pristnih briskih vin: burgundeca
rizlinga, modre frankinje
in drugih vin.

DESERTNA VINA

Sedež društva je v Gorici, ulica
Barzellini št. 20.

CENIK

soljskih, pisarskih in raznih drugih
potrebščin.

Papir: uradni zavoj (250 pol) od gl. 1.25	navzgor
predpisni, „ „ „ „ „ 0.70	
pisemski, „ 200 „ „ „ 0.60	
Zavitki (kovrti) 100 „ „ „ 0.20	
Solske pisanke „ „ „ „ 0.65	
Risanke „ „ „ „ 1.70	
Sušilniki „ „ „ „ 0.08	
Ploščice „ „ „ „ 0.06	
Pisala, škatla „ 100 „ „ 0.25	
Raynila, dvanajstorica „ „ „ 0.14	
Gobice za ploščice 100 „ „ „ 0.80	
Peresa, škatla (144 peres) „ „ „ 0.25	
Svinčniki, dvanajstorica „ „ „ 0.06	
Tinta, 12 steklenic v škatli „ „ „ 0.45	
1 liter v steklenici „ „ „ 0.35	
Knjige, vpisne „ „ „ „ 0.04	
molitvene „ „ „ „ 0.12	
Podobice, svete 100 „ „ „ 0.30	
Mošnički za denar „ „ „ „ 0.10	
Nožiči „ „ „ „ 0.15	
Liber intentionum (za vpisovanje maš) „ „ „ „ 50 kr.	

I. t. d. vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

P. s. Šolske pisanke izdeluje zdaj v
svojem področju in imajo mnogo lepši pa-
pir in boljši ovitek nego dosedanje.

Za naročila priporoča se najuljudnejše
V Gorici, Semeniška ulica št. 10.

G. LIKAR.

„Krojaška zadruga“,

vpisana zadruga z omejeno zavezo
v GORICI,
Gosposka ulica št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske
in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas

v naj večji izberi,

kakor: sukno, platno, prtenino, Chiffon, oksfort,
srovice, vsakovrstne preproge, zavese, namizne
prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce Jäger itd.

VSE PO NAJNJIŽIH CENAH.

Cene so stalne brez pogajanja.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici št. 4
v Gorici,

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršujejo hitro
Priporoča dalje tudi svojo zalogo

ANTON FON

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici ima bo-
gato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji
krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z
jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako
solime.

Občudovanje

vzbujajo naše najizvrstnejše

švicarske, črnojeklene ure,

remont sar, katere je možno na sekunde natanko vravnati. Naše ure
izgledajo vedno elegantno, ker je delo najpreciznejše, z pozlačenim
robom, pravo zlato-double. z najnovejšimi, po novi fazoni narejenimi
kazalci, česar so bile že mnogokrat odlikovane.

Vsaka ura je zaznamovana z tvrtkinjo znamko garancije, je jako
trpežna, ter neobhodno potrebna gospodom na deželi, vojakom, urad-
nikom i. t. d.

Vsakdo, če ima tudi zlato uro, dene to na stran in rabi našo
črno uro.

Cena samo 6 gl. brez vsih drugih troškov.

Ura z poljubno zlato (pravi double) črko (kakor risanka) 7 gl.
50 kr. odprta črnojeklena ura za dame po 7 gl. 50 kr. Zlate double verižice za gospode ali
dame po 1 gl. 50 kr. - 3 gl. — Razpošiljajo se po povzetji.

Pismena znamka 10 kr., za dopisnico 5 kr.

Commandit društvo, Etablissement d'horlogerie, Basel. F. Genf (Švica).

Zaloga, katere odjemalci so najvija aristokracija.

